

MONSTER ZOO 4

DIEP IN DE JUNGLE

Lees ook de andere boeken van Tjerk Noordraven:

MONSTER ZOO

Monster Zoo 1: Voedertijd (8+)

Monster Zoo 2: Op trollenjacht (8+)

Monster Zoo 3: De Lava Zoo (8+)

DE ENGSTE SERIE OOIT

Het nieuwe spookhuis (9+)

De Transsylvanië Express (9+)

De horrorhoeve (10+)

Het schedelrijk (10+)

De kerkhofkrijgers (10+)

OVER MONSTERS

Het boek van wonderlijke wezens die werkelijk

bestaan (10+)

MONSTER ZOO 4

DIEP IN DE JUNGLE

TJERK NOORDRAVEN

MET ILLUSTRATIES VAN JACQUELINE VAN RHIJN

© Tjerk Noordraven, 2022

© Moon, Amsterdam 2022

Illustraties © Jacqueline van Rhijn, Newcomix, 2022

Foto auteur © Vincent Kos

Vormgeving: Caren Limpens

ISBN 978 90 488 5714 2

ISBN 978 90 488 5715 9 (e-book)

NUR 282, 283

www.tjerknoordraven.com

www.uitgeverijmoon.nl

www.overamstel.com

OVERAMSTEL

uitgevers

Moon is een imprint van Overamstel uitgevers bv

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

HUISMONSTERS

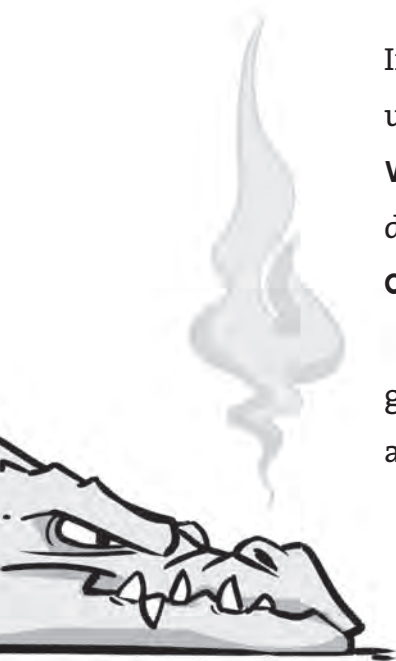

In de kruiwagen die ik voor me uit duw, ligt een **enorme berg vlees**. Kreunend van inspanning duw ik hem naar de kooi van de **oranje draak**.

De draak ligt roerloos op de grond, maar ik weet dat hij niet aan het chillen is.

Zijn ogen zijn strak op mij gericht. Uit zijn neusgaten kringelt donkere rook omhoog.

Zo'n twee meter voor de kooi houd ik halt. Ik laat de kruiwagen staan en zet een stap naar voren.

Ogenblikkelijk springt de draak **wild grommend** overeind. Hij **spert** zijn bek open om vuur te spuwen...

Maar op dat moment sla ik met mijn vuist in mijn handpalm.

'Ho!' brul ik streng.
'Niet doen!'

Ik kijk hem heel strak aan.

'Als je vuur naar me spuwt, krijg je geen eten!'

Met een ontevreden grom klapt de draak zijn bek dicht.

‘Braaf,’ zeg ik. ‘En nou **achteruit**. Je weet hoe het werkt. Ga tegen de achterkant van de kooi staan.’

De dikke, geschubde staart van de draak zwiept in het rond als hij zich omdraait en zich tegen de achterwand van de kooi drukt.

Ik til de kruiwagen vol vlees weer op en duw hem naar voren, tot vlak naast de deur van de kooi.

Met mijn ogen strak op de draak gericht, steek ik de sleutel in het slot en trek ik de kooideur open.

Ik duw de kruiwagen de kooi in en kieper de berg vlees op de grond.

Met een hongerige grom draait de draak zich half om.

‘Ho, ho, ho, ho, ho!’ schreeuw ik, zwaaiend met mijn armen. **‘Terug! Tegen de tralies! Nu!’**

Langzaam zwaait de draak zijn kop terug, tot hij weer met zijn hele lijf tegen de achterwand gedrukt staat.

Vlug trek ik de lege kruiwagen de kooi uit en

draai dan de deur op slot.

De draak beweegt zijn kop een heel klein stukje opzij en kijkt met zijn gele oog naar mij.

Ik steek mijn rechterhand in de lucht.

'Blijf...' roep ik. '**Blijf**...'

Dan laat ik mijn hand zakken.

'Oké, **nu** mag je eten!'

Brullend springt de draak op het vlees af en begint het gretig op te schrokken.

Ik vul de kruiwagen opnieuw met vlees en duw hem naar de kooi van de andere draak.

Deze draak is **donkergroen** en heeft een staart vol **superscherpe stekels**. Die stekelstaart, waarmee hij voortdurend om zich heen slaat, is zó gevaarlijk dat ik nooit zijn kooi in ga.

Ik wil echt niet **gesprietst** worden en eindigen als **drakensaté**.

Daarom hak ik de enorme stukken vlees altijd met een bijl in kleinere stukken, die ik dan door de tralies heen pers.

Als ik met het vlees bij zijn kooi kom, veert de groene draak met een **hongerige grom** op.

Nu pas zie ik dat er in zijn kooi een grote berg **poep** ligt. Ik zet de kruiwagen met vlees neer en haal een andere kruiwagen, waar een hark en een schep in liggen.

Voorzichtig steek ik de hark tussen de dikke tralies door en hengel naar de berg drakenpoep.

Maar ik kan er nét niet bij.

Ik kijk op naar de draak.

'Help je me even?' vraag ik.

De draak snuift ongeïnteresseerd.

Ik loop terug naar de kruiwagen met vlees en snijd met mijn bijl een lapje vlees af.

Ik houd het vlees omhoog.

'Help je me even?' vraag ik nog een keer.

De draak gromt enthousiast.

Zijn staart schuift over de vloer en veegt de poep in één beweging naar de tralies toe.

Dan spert hij zijn lange bek open.

'Dank je!' roep ik, en ik werp het stukje vlees naar hem toe.

Hij vangt het met zijn bek op en slikt het zonder te kauwen door.

Snel veeg ik de poep met mijn hark tussen de tralies door en schep het in de lege kruiwagen.

Pas als alles schoon is, draai ik me naar de kruiwagen vol vlees.

Met een ijzeren staaf duw ik de stukken vlees een voor een tussen de tralies door.

De draak springt er hongerig bovenop.

Als ik de kruiwagen vol drakenpoep naar de mesthoop duw, schuur ik met mijn schouder langs de tralies van de kooi van de **sagaris**, de driekoppige reuzenslang.

Tot een paar weken geleden durfde ik nooit in de buurt van zijn kooi te komen, omdat hij altijd **heel woest** tegen de tralies sprong en me met zijn kronkelende tongen probeerde te grijpen.

Maar inmiddels heb ik ontdekt hoe ik hem rustig kan houden: in plaats van hem elke dag te voederen, zoals ik eerst deed, voeder ik hem nu maar eens in de twee weken. Ik geef hem dan een reusachtige berg van stevig aan elkaar gebonden stukken vlees.

Die **Meat Everest** slokt hij dan in één keer op, waardoor hij een gigantische **bult** in zijn slangenlijf krijgt.

Daardoor kan hij zich nauwelijks nog bewegen en blijft hij bijna twee weken lang roerloos op de grond liggen.

Zelfs als ik vlak langs zijn kooi loop, doet hij me helemaal niks.

zo groot als drie olifanten

De andere bewoners van de Monster Zoo moeten wél dagelijks gevoederd worden. Elke middag sjouw ik **urenlang** met vlees en vis.

De **roc**, de **griffioen** en de twee **ogers** krijgen enorme stukken koeivlees.

Voor de zeven **sirenen** is er zowel koeivlees als zeemeeuwvlees. De drie **weerwolven** krijgen een kruitwagen vol kip, kalkoen en rauwe groenten.

In totaal zo'n drie à vier uur op een doordeweekse dag. Op zaterdag, als we ook alle kooien uitmesten, zijn Silas en ik vaak wel tien uur bezig.

Krabzilla krijgt altijd een paar flinke stukken vlees of kip, met daarbovenop een stuk of vijftig haringen, een dikke inktvis, een middelgrote zwaardvis en wat sappige tonijn.

Het andere watermonster, de **kraken**, is een stuk minder kieskeurig. Het maakt hem niet uit of hij vlees of vis krijgt. Zolang het maar een heleboel is.

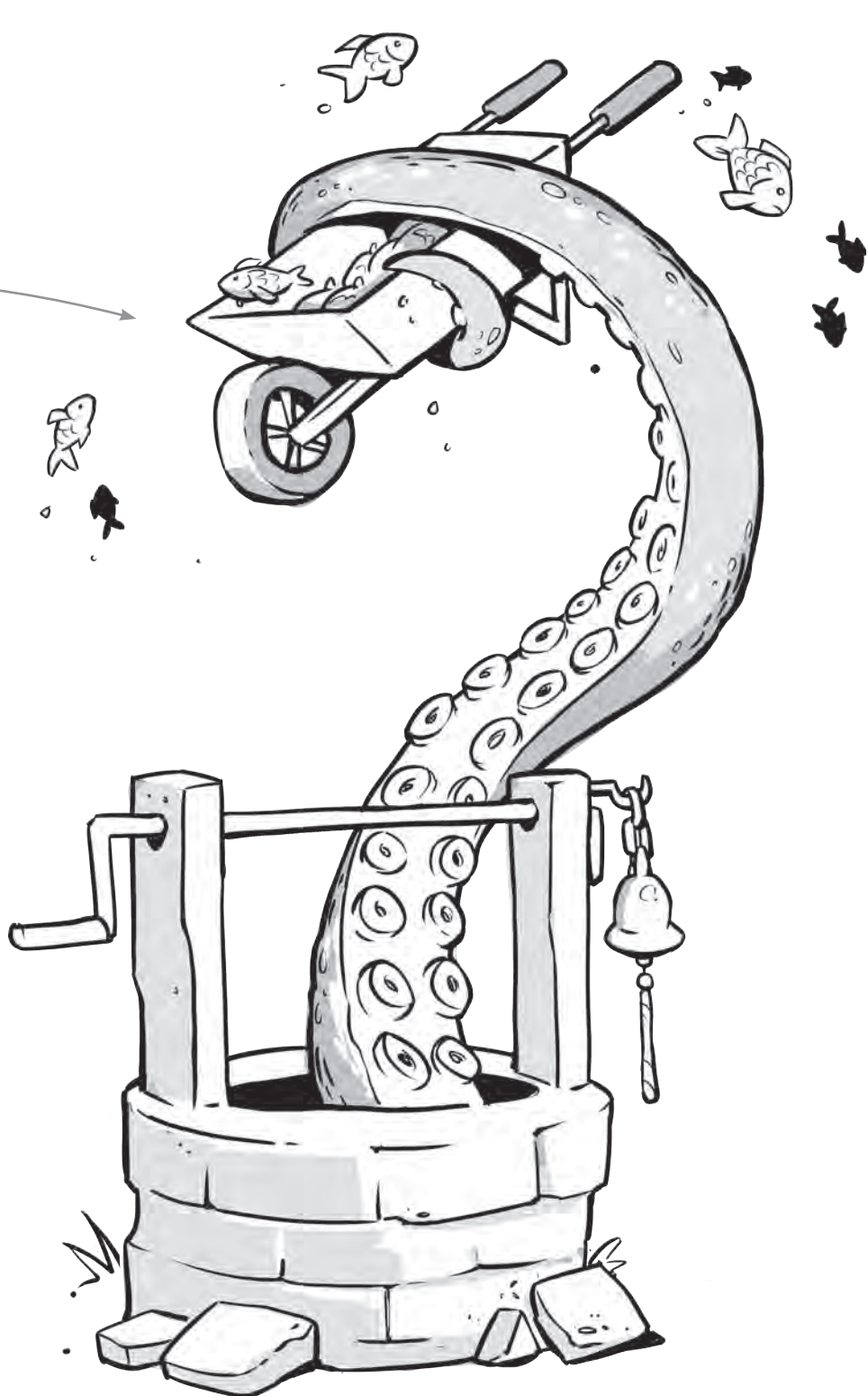
Het laatste beetje vlees is voor de **cockatrices**, de hanen met drakenvleugels die in de zwaaiende kooien aan het plafond zitten. Een voor een laat ik hun kooien naar beneden zakken en geef hun een voederbak vol kleine reepjes vlees en hondenvoer.

Daarna voeder ik met een pincet wat levende vliegen aan de **baby-basilisk**.

Terwijl ik al die hele gevaarlijke monsters voeder, verzorgt **Silas de centaur** de overige wezens in de Monster Zoo.

Hij slingert haringen naar de **zeemeerminnen**, rolt slakroppen naar de **yeti**, brengt een berg

eikels naar de **URUS** en werpt rijstkorrels en aardappels in de kooi van de tweeëndertig **goblins**.

Daarna loopt Silas naar de trap die naar het kantoortje leidt. Met zijn paardenbenen kan hij die trap niet op, maar dat hoeft ook niet.

Zodra hij op zijn vingers fluit, fladdert de roodpaarse **feniks** uit zichzelf naar beneden.

Silas voedert de feniks een mix van papegaaienvoer en gedroogde vruchten.

Met een emmertje vol stukjes kipfilet loop ik naar de kooi van **Vuurbal**, het superschattige paarse babydraakje.

Zodra ik het deurtje van de kooi open, fladdert hij op me af en landt hij op mijn uitgestoken rechterarm.

Mijn hart maakt een sprongetje van trots.

'Goed zo, Vuurbal!' roep ik. **'Brave jongen!'**

Ik voer hem een van de stukjes kipfilet.

Meteen klimt hij door naar mijn schouder en steekt zijn nek uit naar de emmer in mijn linkerhand.

‘Wil je meer?’ vraag ik. ‘Vang maar!’

Terwijl ik het zeg, werp ik een van de stukjes kip zo ver mogelijk omhoog.

Wat ik hoop, is dat Vuurbal meteen omhoog vliegt, net als een valk bij een roofvogelshow. Dat hij met een sierlijke duik het stukje kip uit de lucht plukt en dan weer op mijn schouder landt.

Maar dat gebeurt niet.

In plaats daarvan springt hij op de grond, huft achter me langs, steekt razendsnel zijn kop in de emmer en grist er een paar stukjes kip uit.

Dan pas kijkt hij naar het stukje in de lucht, dat alweer omlaag komt en met een **flats** op de grond smakt.

Vuurbal trippelt ernaartoe, graait het van de grond en slokt het op.

Met een ondeugende twinkeling in zijn ogen draait hij zich om naar mij.

‘**Vuurbal!**’ probeer ik **heel streng** te zeggen, maar ik kan het niet helpen en moet toch grinniken.

Ik stap op hem af en pak hem van de grond.

'Kom hier, jij,' grijns ik en ik kietel hem onder zijn nek.

Hij gromt vrolijk.

